

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Izjava vsek dan vsem delu in praviloma.
Second daily except Sundays
and Holidays.

LETNO—YEAR XVI. Cene: U.S.A. 25.00. Entered as second-class matter January 22, 1918, at the post-office at Chicago, Illinois, under the Act of Congress of March 3, 1879.

Subscription \$2.00
Yearly

Chicago, Ill., petek, 26. oktobra (Oct. 26), 1923.

Subscription \$2.00
Yearly

STEV.—NUMBER 252.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in section 1103, Act of Oct. 3, 1917, authorized on June 14, 1918.

SILNA KORUPCIJA V ZVEZNEM VETERANSKEM URADU RAZKRITA.

J. H. Mortimer je razdelil, kako je prišel do stavbne pogodbe, ker je bil ponudek njegovega tekmece za \$27,000 nižji.

TAZRATNI RAVNATELJ VETERANSKEGA URADA JE PREJEL NED \$22,000 PODKUPNINE.

Washington, D. C. — Pred se- natskim preiskovalnim odsekom je bilo povedano, da je vladala nemška korupcija v veteranskem uradu, ko je šlo za oddajanje gradnje veteranskih bolnišnic.

Takratni predstavnik in zastopnik češke tirdke Thompson — Black Co. Elias H. Mortimer je bil za pričo.

Kakor je ta izpovedal, je 'posodil' takrat, ko se je potegoval na gradbeni kontrakt za sezidanje veteranske bolnišnice, tedenjemu ravnatelju Charlesu R. Forbesu \$5,000. Ob neki drugi priliki mu je 'posodil' \$1000 ali \$1,500. Tega denarja pa Forbes do danes še ni vrnjal.

Nadalje je James Black kot češka stavbna tirdka povedal Mortimeru, da je njegov sodružnik J. W. Thompson 'posodil' Forbesu v celjem okoli \$22,000.

Mortimer je tudi izpovedal, da je plačal Forbes stroške za razvojno po deteli. Ta potovanja so bila službena in neslužbena.

Štiri ure je Mortimer pripovedoval svojo zgodbo v senci s korupcijo v zveznem veteranskem uradu. Odsekova mreža je bila na biti polna. Povest je bila prepletena z raznimi anekdotami o pisanecanjih, katerih se je vdeležil Forbes v družbi z Mortimerjem, ženo, njim samim in drugimi.

Te gostije in ta pisanecanja so se vrstile po raznih mestih. Bila so v Washingtonu, Atlantic City, Philadelphia, New Yorku, Chicago in San Franciscu.

Vsi so dosegli tiste gostije in orgije v Hayden Lake, Idaho.

Ko se Mortimer naveličal tega življenja po orgijah v Hayden Lake, se je vrnil po prepričju s Forbesom v Spokane. Ker pa je Mortimer izjavil, da je bil tisti preprič s Forbesom le osebnega začaja, ni odsek zahteval od njegove podrobnosti.

Do prepiranja je prišlo zoper na povratak na vzhod in pa v hotel Waldorf-Astoria v New Yorku.

STAVBNI DELAVCI BODO ZA POSLEMENI ČELO ZIMO.

Washington, D. C. (Federated Press) — Približno en miljon organiziranih stavbni delavcev je sedaj zaposleni v Združenih državah s primeroma višjo plačo, kakor je kdajkoli bila v tej industriji. Tako poroča John H. Donlin, ki je predsednik stavbnega dela v Ameriški delavski federaciji.

On napoveduje popolno zaplenost pod ugodnimi razmerami celo zimo.

FAŠISTOVSKI TEROR NA FINSKEM.

Stockholm. — (Fed. Press) — Finski belogardisti-fašisti zahtevajo, da se imajo uniteti vse delavske strokovne unije v deželi. Fašisti napadajo tudi nazadnjšo socialdemokratično stranko. Edini komunistični poslanec v parlamentu Pukkinen je bil izključen iz zbornice in stranki je prepovedano udeležiti se prihodnjih volitev.

Ville Harjens, glavni urednik lista 'Sousinen Työläiset', je bil vržen v zapori.

GRIKI VSTASI ŠE NISO ODNEHALI.

Atena, 25. okt. — Bojevanje nad vstasi v vladnimi četami se danes nadaljuje v severni Grčiji. Pri Tripolici je bila bitka s prisilsti generala Metaxisa, ki je še prostem, toda vstasi so bili temi.

Predsednik vlade Gonatas je izjavil na javnem shodu, da čaka voditelje upora strašna kazen, toda vlada bo usmiljena z "zapeljanimi prisilsti."

Pregled dnevnih dogodkov.

Amerika.

Silna korupcija so odkrili v vodstvu zvezne bolnišnice za invalidske v Washingtonu.

Dr. Mayo je izjavil na kongresu zdravnikov v Chicagu, da je petina človekove volje deluje.

Avtomobilski magnat Ford straši s svojo predsedniško kandidaturo v republikanskem demokratskem taboru.

Olkisomski governer je dobil od sodišča začasni "injunction" proti legislaturi.

Inozemstvo.

Značajne v Nemčiji se nadaljujejo. Stresemann se je podal delavcem. Komunistična revolta v Hamburgu je potlačena. Kravni boji v Porenju. Splošna stavka tiškarjev v Berlinu.

Ruski sovjetti so poslali živila na Saksonijo.

Nemška vlada je poslala novo noto reparacijski komisiji.

Boji z vataži na Grškem še niso končani.

Rumunski fašisti "odkrivajo" boljševiške zarote.

FORDOVA KANDIDATURA.

Sklicanje pripravljalne konferenčne, ki jo prirede Fordovi klubu v Detroitu v prvi polovici meseca decembra, je izobudilo veliko zančajico.

FORDA SMATRAJO SHODA POLITIČNI KROGI ZA RENEGEGA PREDSEDNIŠKEGA ASPIRANTA.

Washington, D. C. — Henry Ford je rezen predsedniški aspirant in ljubimkuje v vsemi strankami glede na nominacijo, kakor pravijo politikarji, ki so govorili z njim v teku zadnjih štirinajstih dni.

Kakor izgleda, je Ford pripravljen sprejeti nominacijo od strani republikanske, ali pa demokratske stranke. In če bi se to ne zgodilo, potem bi vpošteval nominacijo od strani tretje stranke. Njegova odločitev bi v zadnjem sluhu bila odvisna od tega, kakane žanice bi se mu kazale za izvolitev. Njegovi najožni prijatelji pa menijo, da bi sprejeti nominacijo od katerekoli strani, ker zatrdno veruje v zverdo svoje usode.

Ford je že izbral nekaj članov pomožnega stava, ki ga misli prvesti v Washington, če bi bil izvoljen. Že raznini možem je obljubil, da jih imenuje za vadilne uradnike v svojem kabinetu. Nekateri izmed teh so člani Fordove tovarniške organizacije. Med temi je tudi glavni Fordov tajnik Liebold. Ali kolikor je dosegel znanega, ni še Ford dočil svojim izvoljenjem vladnih služb.

Natreti, ki so jih objavili Fordovi pristaši začetkom tega tedna, so zdobili veliko senčenje med političnimi krogi. Fordovi klubu so namreč sklicali v Detroit konferenco, na kateri bodo določili čas in kraj za Fordovo konven-

Ford je pravijo republikanski voditelji, da je bil, kakor je to neki sam zatrdil, vedno republikanec in da ni on sam odgovoren za demokratsko nominacijo, ko je šlo za senatski sedež l. 1918. Ford se sedaj baje poteguje le za republikansko predsedniško nominacijo.

Po zatrditvi demokratskih voliteljev pa je bil Ford do l. 1918. republikanec, ali sedaj ga ni smatral niti za demokrata, niti ne za republikanca. Pripravljen pa je sprejeti nominacijo od strani demokratske, ali pa od strani republikanske stranke. Tisti demokrati, ki obožujejo in občudujejo Forda, pravijo, da je Ford edini mož, ki bi mogel privesti demokratisko stranko do zmage na prihodnjih predsedniških volitvah. In če bi prišlo na demokratični konvenciji do začanka v glasovanju, bi bilo prav dobro in patrino, če bi imenovala konvenčijo Forda za kompromisnega kandidata.

Med McAdoojevimi pristaši, vendar sedaj veliko razburjenimi, kaže prihaja še veliko več glasov,

LE PETINA ČLOVEKOVO VOLJE RAZVITA, PRAVI DR. MAYO.

MALI DROB JE ZDRAVEJŠI OD VELIKEGA.

Chicago, Ill. — Čeprav je človek zelo zaveden, se zaveda le četrtine tega, kar dela njegovo telo. Tri četrtine energije, ki ju ustvari, jed in zrak, kar običajno deluje.

To, da ni možganska sila dvignila človeka niti nad njim Evra, čeprav meni, da ga je, je hotel povedati dr. William J. Mayo, slovite Mayojeve klinike v Rochesteru, Minn., na konvenčiji Ameriškega kirurškega kolegija v sredo zvečer.

Sila človeške pameti je doslej nadomestila samo četrtino starejših oblik nezavestne živčne kontrole.

KAJ ŠE PRIDE V VOJNI ZA OLJE.

Anglička gornariška baza v Singapurju skri Nisozemec, ki ima olejne vrelce v bližini.

Sydney, N. S. W. — (Federated Press) — Avstralski biro Federated Press je prejel informacije iz dobrih virov, ki pojasnjuje zakaj Velika Britanija gradi veliko mornariško oporišče v Singapuru.

Novač se glasi, da ima Velika Britanija odi na oljnih vrelcih, ki so lastnina Nisozemcev v njihovem delu Vzhodne Indije. Holandski nami so pričeli sumiti, da je njihovo olje v nevarnosti. Stvar ima namreč nekoliko pralne zgodovine za seboj, ki v splošnem ni znana.

Anglija ima pogodbo z Nisozemsko še izza dobe, ko je bila zadružna premagana od Francije in je izgubila vse svoje kolonije, katerje je večidel pogačila Anglija. Ponavje je Anglija vrnila Holandiji kolonijo Vzhodne Indije, obdržala pa je Singapore, Ceylon in Cape Colony. V početkih stoji, da ima Anglija prednost na holanskem Vzhodnem Indiju, kadarkoli pride Holandija v tak položaj, da ne bo mogla držati te kolonije.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

"Način, kako prehaja skozi prebavni sistem, kontrolira osem živčno-mišičnih postojank, ki delujejo, kakor električni sistemi na železniških postajah.

"Ko gre hrana v trbuhi, je človek ne more več kontrolirati s svojo voljo," je izjavil govornik.

KOMPANIJA NAJ PLACA RAČUN ZA GROJEV STAVKOLOMČEV!

Hillsboro, Ill. — (Fed. Press)

— Revolverji, kateri so kupili tukajšnji šerif Chas. E. Hill in s katerimi je oborožil posebne deputije, ki so čuvale imetje American Zinc Co. za časa stavke, ne pojde na račun davkoplacovalcev okraja Montgomery. Tvrda, ki je prodala revolverje, je poslala okrajinom uradnikom račun za \$3,300.50, toda uradniki so poslali račun nazaj s pripombo, naj ga plača kompanija.

Berlin je kapituliral pred Bavarcimi.

Stresemann je privolil v zahtevo bavarških monarhistov, da se izpremeni nemška ustava. Komunistična revolta v Hamburgu potlačena. Gibanje bavarških socialistov za odcepitev Palatinata. Velike glavne demonstracije v Berlinu. Porenjski separatisti vseli Crefeld po dolgem boju. Separatistično gibanje je vedno bolj krvavo.

Berlin, 23. okt. — Splošna stavka tiskarskih delavcev je izbruhnila v Berlinu. Vsi časopisi so prenehali izhajati. — Stavka pristaniških delavcev v Hamburgu je trajala.

Berlin, 25. okt. — Dr. Zeigner, predsednik saksonske delavške vlade, ki je prišel v Berlin na izredno sejno zveznega sveta, je dejal v intervjuju, da je saksonska vlada dobila 70,000 bušljev plovnic in raki v Sovjetsko Rusijo za prehrano delavcev. Nadaljnje posiljave iz Rusije pridejo. Zeigner je tudi rekel, da je Saksonška v Thuringiji vred zadnja trdnjava nemške republike. Ena tretjina poročil o "rdečem teroru" na Saksonškem je laž v ostall dvojčini sta pretirani

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOSTE

LASTNIK SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOSTE

Cene ogljivov po dogovoru. Dokuplja se za vrednost.

Kupovina: Redovno drživo (javna Chicago) \$5.00 na letu, \$25.00 na letu in \$1.25 na tretje mesece; Chicago \$6.00 na letu, \$25.00 na pol leta, \$1.00 na tri mesece, \$1.00 na končevino \$2.00.

Dokup na tem, kar ima vse v Novem:

"PROSVETA"

207-29 St. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"

Organ of the Slovenske Narodne Podporne Jednoste.

Owned by the Slovenske Narodne Podporne Jednoste.

Advertising rates on request.

Subscription: United States (newspaper Chicago) and Canada \$5 per year; Chicago \$4.00, and foreign countries \$6.00 per year.

"MEMBER OF THE FEDERATED PRESS"

Datum v obiskovanju n. pr. (Nov. 20-23) poleg valjega imena na naslovu
poslali do vam je s tem dovoljen potisk zaradišča. Potrošite je pravo
imeno, da se vam ne ustaviš.

ZAKAJ JE DVOJNA MERA?

Casniki so poročali, da so prijeli nekoga Horace Simmonsa, ki je utekel iz jetnišnice v Jolietu, kjer je imel presedeti kazen od enega leta do smrti zaradi ropa. Ko je Simmons ubežal iz jetnišnice, se je posvetil roparstvu, svojemu staremu poklicu. Simmons pa ni samo ropar. V letu 1907 je umoril policeja William Mooneyja, za kar je bil obsojen v dosmrtno ječo. Simmons ni kazni prestal, ampak je bil v letu 1917 pomiloščen. Komaj je biti prost, se je udeležil ropa, ko so oropali Sefton Manufacturing kompanijo za denar, ki je služil za izplačilo delavcev.

Simmons je torej navaden kriminalec. Izvršil je umor, a bil je po nekaj letih pomiloščen. Komaj je bil pomiloščen, je zopet ropa.

V državi Illinois je za morilce določena smrtna kazenski zakoniku. Mi smo načelniki nasprotniki smrtne kazne, ker ne verjamemo, da smrtna kazenski poboljšuje ljudi in znižuje število zločinov. Ampak naši nazori o smrtni kazni nam ne branijo staviti vprašanja, zakaj se pravica deli z dvojno mero.

Ako siromak izvrši umor, ki nima prijateljev, je obsojen na smrt in navadno je smrtna kazenski izvršena.

Sodišče je obsodilo morilca v dosmrtno ječo, da tako zavaruje cloveško družbo pred njegovimi čini. Ta morilec je po nekaj letih pomiloščen, dasiravno je znan kot zločinski značaj.

Kakšni so vplivi, ki učinkujejo, da se pomilostite taki kriminalci? Ali so mogoče politični stiki tisti ključ, ki odpira vrata zločincem? Ali so drugi stiki tista moč, ki razsipa pomiloščenje notoričnim kriminalcem, da tvorijo vedno nevarnost za mirne ljudi?

Neke sile so tukaj, ki učinkujejo za kulismi, in zadrže roko Pravice, kadar jo je treba zadržati, da ne udari gotove vrste ljudi.

Doživelj smo v Chicagu, da je morilec par dni pred eksekucijo pobegnil iz okrajne ječe in se izgubil, kakor da se je vdrl v tla. Izginil je in ni ga bilo več. Veliki dnevnik so namignili, da je morilec ožji sorodnik nekega škofa, pri katerem ga je policija iskala, pa ga ni dobila.

Ako se smrtna kazenski odpravi, naj se odpravi za vse, in ne samo za nekatere, ki imajo denar, da lahko najamejo dobre advokate, da jih branijo. Ako se pomilostijo notorični zločinci, naj se pomilostite najprvo taki, ki niso zločinci po poklicu, in ne samo taki, za katere so tajne sile na delu, da so par letih zopet prosti, da lahko nadajujo svojo rokomavhsko obrto.

Dvojno postopanje pri pomiloščenju zločincev nima, drugega učinka, kakor da med ljudstvom peša spoštovanje do zakonov.

RIMSKA CERKEV NE TRPI DRUGE POLEG SEBE V RIMU.

Rimska hirarhija je povedala po ovinkih, da nimajo cerkev razen rimske ničesar iskati v Rimu. Po logiki rimske hirarhije je Rim katoliški in druge cerkev so nepovabljeni gostje, ki naj čimpreje zapuste Rim.

Klerikalni listi v Madridu so prinesli oficijelni komunikat italijanske vlade, ki svari ameriške metodistiske misjonarje, da naj prenehajo s svojimi dobrotvornimi deli v Italiji, posebno naj pa opuste zgradbo svoje univerze. Komunikat dodaja, da je večina ljudstva v Italiji katoliška in da vlada ne more trpeti kampanje proti glavnim veri v deželi.

Komunikat je najboljša ilustracija rimske klerikalne taktike. Kjer so pripadniki rimske cerkev v najsljeneri vedeni, tam pravijo drugovernikom, da naj poberejo šila in kopita in zapuste deželo. Kjer so pripadniki rimske cerkev v manjšini, tam zahtevajo zase versko svobodo.

Ako bi na pr. kdo priporočal v Združenih državah, da naj se zapro vse farne šole rimske cerkev, tedaj bi bili vsi rimske klerikalci na nogah in bi se sklicevali na ustavo, ki jim daje pravico ustanovljati svojo versko šolo.

V Italiji govore rimske klerikalci drugače. Italija ni na konkordatu in tudi rimske-katoliške cerkev ni priznana kot državna cerkev, kljub temu pa rimska cerkev zahteva zase posebne privilegije.

Res je pa, da ima rimska cerkev med nevednim ljudstvom v Italiji še precej zaslonje, kajti v Italiji je več kot štirideset odstotkov analfabetov, to je ljudi, ki ne znajo pisati in čitati. Na drugi strani je pa veliko ljudstva, ki noče ničesar slišati o rimske cerkvi, a rimska cerkev jih

PROSVETA

vseeno šteje za svoje, dasiravno ne hodijo v cerkev in ne izvršujejo cerkvenih obredov in predpisov.

Ako rimska cerkev zdaj zahteva od italijanske fašistovske vlade, da prežene ameriške metodiste iz Rima in Italije, je to dokaz, da je rimska cerkev zaveznica in podpornica fašistov, za kar jo fašistovska vlada obispa s posebnimi koncesijami.

Brookhart za priznanje Rusije.

V oktoberški številki žurnala Železniških strojevodij je izšel članek senatorja Brookharta, v katerem je razstavljal, da sedanjem vladu delavcev in kmetov v Rusiji ter zahteva priznanje Rusije z vladom kraljice. Članek se glasi:

V Rusijo sem sel po faktu; v prvi vrsti po faktu glede poljedelstva, pridelka, trga, transportacije in velikih zadržnih distributivnih posredovalnic. Hotel sem videl ogromen pozitivni delavcev z vladom, kako jim gre iznod rok, da vidim, kaj je delavščina vladu storila za kmete in če si prizadeva uvesti zopet predvojne razmere ter jih še izboljšati. Fakte v tem pogledu delavcev težko dobi oddaljen od delavcev, in to najmanj s pomočjo načinskega časopisa. Še v ostali Evropi se redkokje najde oseba, ki ji je znana resnica o Rusiji. V Stokholmu na poti v Rusijo sem srečal korespondenta za Cikaško Tribune, ki me je zagotovil, da "vse v Rusiji gre k vragu", da kmetje več ne sejejo, da so jih unlčili silni davki, in so vsak dan pripravljeni na revolucijo. In ko sem prišel v Rusijo, sem načel razmere ravno obratno. Vse preveč ameriško ljudstvo naseda lažem nazadnjenskih poročevalcev, ki imajo razbolele in nepravljene predstavki, ter ne da bi se prepričali, jih širijo v javnost. Radi tega pa plemi delavcev iz Rusije, kot sem jih sam načel ter so resnična.

Največ obiskovalcev Rusije je nastanjenih v posebnem hotelu, kjer jim sovjetske oblasti nudijo svoje tolmice in vodnike. Tam so priljubljeni dobro pogovori in sovjetska vlada jim pomaga do vdobnosti v Rusiji v vsakem oziru. Jaz pa nisem hotel nikake pomoči od sovjeta in posrečilo se mi je, da res nisem rabil polnoč od ruske vlade. Slušajmo sem naletel na Ameriško pomočno zvezo, katere člani imajo izkušnje iz vseh delov Rusije, in tam sem dobil pomembno za proučevanje razmer. Že predno sem bil v Rusijo, jim je trgovski tajnik Združenih držav Hoover narodil, naj mi nudijo pomoč in svojo dolžnost so izvrševali vestno ter radijske. Poskrbelo so mi avtomobil za potovanje po deželi med kmete, v Minsk, Moskvo, Kijev in Odeso, in preškrbelo so mi tolmice, da sem se lahko pogovarjal s kmeti in vaščani. Prepričan sem, da me imenovani uradniki niso varali in da oni mnogo več vedo o sedanji Rusiji kot katerikoli užaljen carstveni predavatelj, ki potuje po Ameriki in predava o grozodejstvih v Rusiji, samo da bi med ameriškim ljudstvom onečastil sedanjo sovjetsko vlado. Informacije sem dobil od najvišjih avtoritet in iz najboljših in najresničnejših vironov.

Če bi bil korespondenta Cikaške Tribune iz Stokholma, bi mu povedal, da nisem nikjer našel kmetov, ki so opustili polje in so nezadovoljni, pač pa bi mu zatrdiril, da sem videl nad 2000 milij obdelanega polja v najlepšem redu. Kjerkoli se minel priliko, sem govoril s kmeti in povsod sem načel srečne in zadovoljne, tudi z najboljšimi nadami izmed vse Evrope. Prostti so, glasujajo lahko pri vsakih volitvah, davki so nizki, niti za polovicu tako visoki, kot jih imajo v Ameriki, svoja polje in koe kje lahko poljubno uporabljajo, pa jim ni treba plačevati nikakve najemnine. Njih največje stremljenje je po izobrazbi. Tako učiteljih ljudi še nisem videl. Če upoštevamo, da je v Rusiji 90 odstotkov kmagov in osem odstotkov delavcev si lahko mislimo, da ta dejstva bodo v veliko pomoč k stabiliziranju vladjanje vlade.

Ruski kmetje soglašajo s sedanjo vladom, podpirajo svetje in so navdušeni glede prihodnosti. Politika sovjetov jim ugaja in prav takor so zadovoljni z novim sistemom, so zadovoljni z novim občinjenjem. Če naprej so bili kmetje prepricani o dobrini letini tega leta, vedeli so, da bo precej pridelka lahko izvodenega in tako so tudi že naprej nekateri prodali prehitkih žita zadnjega pridelka. Kakor bitko je bilo žito spravljeno, so se pojavili na postajah veliki vlaki z načinom hitom. S kmetov so hitre odpričevali žito v mestu in od tam zadržujejo žito v tujino. Računajo, da je letosnji prehitki pri-

delki zelo slabi in nepravljivi, so se pojavili na postajah veliki vlaki z načinom hitom. S kmetov so hitre odpričevali žito v mestu in od tam zadržujejo žito v tujino. Računajo, da je letosnji prehitki pri-

PROSVETA

Ameriški zdravniki, ki te dni

zborujejo v Chicago, pravijo, da je povprečno slovensko življenje podaljšalo za deset let. K temu je pripomogla zdravniška veda, ki je obvladala mnoge bolezni, zatočila razne epidemije in dosegla saj deloma sanitarno razmerje v mestih.

Bili so časi, ko je človek po-

vprečno živel 30 let. To je bilo v blaženem srednjem veku, v tistem veku, v katerem je vladala sveta cerkev. — v tistem veku, v katerem je tako počeljivost gledajo načadnjaki Kazimirove sorte, ko je bilo zdravništvo že toliko kot čarovništvo. Petdesetletni ljudje so bili takrat redka priča, in kjer so bili, so bili sivi starci. V največjih mestih je teka gnojnica ulicah in vsak čas se je pojavila kuga, ki je neusmiljeno klasla. Kuga so pa "pobijali" s tem, da so marširali na boljši pot, zidali kapelice in poljubovali nezadnje lesene, kamnite ali kovinske sohe. Taka je bila kultura v blaženih časih.

Cudež je bil, da ni slovesno Evrope fakrat dokraj izumrio.

Kako bi izgledal ta "fifty-fifty" v uniji delavcev in kapitalistov, nam lahko pokaže sledenje dogodnika, katero je zapisal Cari Brann:

Bilo je za časa vojne, ko je prišel zvezni mesni inšpektor v mesec nekega mesta na vzhodu. Takrat so mesjeri navdušeno pobijali konje, zanj in drugo arhivo in jo provajali kot nadomestilo za govedino in svijino. Uradnik vzam klobaso in vpraša mesarja:

"Iz česa je ta klobosa?"

"Iz konjetine in zajetine," odgovoril mesar.

"Koliko vsakega?"

"Fifty-fifty."

"Kakšen vrati fifty-fifty?" v teki klobasi je disto konjsko meso!" zavrnil inšpektor mesarja.

"Fifty-fifty, pravim," vrtrja mesar. "En konj in en zajec — ali ni to fifty-fifty?"

Nekateri slovenski listi v Ameriki, ki hočejo biti resni, so sijamešni. Pirčeva "Ameriška Domovina", ki je štirikrat izpremenila ime in sedemkrat načela, pa ni dosegla niti tega štadija. Smatrali se more lo je za univerzitetne papirje in tiskarskega črnila.

K. T. B.

Meteoriti.

Zije: kakor hitro se pa ta raziskava izenači, tedaj pride smrt.

Dr. Crille se je morda učel za več ali manj biljnov celic, kar pa na bistvu ne izpremni prav nič. On ni prvi, ki je doigral, da so vse organska in neorganska telesa na svetu in v vesnici sestavljata celice ali stanice, sistemi atomov in elektronov. Čudovit stroj je vsej s svojimi biljonskimi električnimi baterijami! Se čudovitejši je pa njegov um — tudi del te energije — ki počasi vse to odkriva in spoznavata.

"Fifty-fifty" ti ni neznana fraza, prijatelj. Po nači je to "petdeset-petdeset". Kar znači pol in pol. Kadar hoče kdo imeti kompromis, pa pravi: "Naredimo fifty-fifty". Naredimo pol in pol: dajmo vsak polovico. V drugem smislu: stvar je tako urejena, da ima vsaka stranka polovico interesov.

Zdaj je v teku agitacija — pravzaprav trajala dolgo pod različnimi imeni dobrih in pobojnih ljudi, ki bi radi pridobili kapitaliste in delavce za "fifty-fifty"; to se pravi, delavci in kapitalisti naj se pobratijo in delijo svoje interese pol in pol, da bo enkrat konec večnega kavsanja.

Kako bi izgledal ta "fifty-fifty" v uniji delavcev in kapitalistov, nam lahko pokaže sledenje dogodnika, katero je zapisal Cari Brann:

Bilo je za časa vojne, ko je prišel zvezni mesni inšpektor v mesec nekega mesta na vzhodu. Takrat so mesjeri navdušeno pobijali konje, zanj in drugo arhivo in jo provajali kot nadomestilo za govedino in svijino. Uradnik vzam klobaso in vpraša mesarja:

"Iz česa je ta klobosa?"

"Iz konjetine in zajetine," odgovoril mesar.

"Koliko vsakega?"

"Fifty-fifty."

"Kakšen vrati fifty-fifty?" v teki klobasi je disto konjsko meso!" zavrnil inšpektor mesarja.

"Fifty-fifty, pravim," vrtrja mesar. "En konj in en zajec — ali ni to fifty-fifty?"

Nekateri slovenski listi v Ameriki, ki hočejo biti resni, so sijamešni. Pirčeva "Ameriška Domovina", ki je štirikrat izpremenila ime in sedemkrat načela, pa ni dosegla niti tega štadija. Smatrali se more lo je za univerzitetne papirje in tiskarskega črnila.

K. T. B.

narodna delavska organizacija, ki spada pod ligo narodov, pedala v vprašanju izseljevanja in priseljevanja, ali da vse države ne spadajo k tej organizaciji in da delovanje iste predpostavlja dolge in resne priprave, kar zakas

Delavske novice.

Razne vesti.

ŽELEZNIČARJI NAPERILI TOŽBO PROTIV PENNSYLVANSKI ŽELEZNICI.

New York, N. J. (Fed. Press.)

— Stavkajoči uslužbeni so delavnica povezani s železniško družbo so vložili tožbo proti kompaniji na zveznem sodišču v Pensylvaniji. V njej dolje kompanijo, da se ne ravna po ukrepih zveznega železniškega odbora, ter zahteva odškodnino v znesku po \$15,000,000 za pretirano nizke meze od julija 1921. Tako je naznanil delavski zastopnik Roger Hillquit.

Tožba se naslanja na prevozni akt iz 1. 1920., ki je bolje poznan pod imenom Esch-Cumminsova postava. Ta je naredila konec zvezni kontroli nad železnicami, in ena njenih določb zahteva konferenčno poravnjanje sporov med železniškimi kompanijami in železničarji. S to določbo hode vladne preprečiti ukinjenje železniškega obratovanja. Dodno prepoved zoper Pennsylvansko železniško družbo in sistemova federacija štev. 90., ki je prvotna stavarska organizacija. Z njim se noma železniška kompanija pogajati, odkar so delave pred dvema letoma odležili delo po železniških delavnicah.

"Kulminacija hudega spora med vodstvom pennsylvanskih železniških kompanij in mehaničnimi uslužbeni, spora, ki traja že več kakor dve leti, je v tem, da je zvezni železniški delavski odbor jutri obsohl železniško politiko, in pa v tem, da ni moral pokojni predsednik Harding potovati na zapad na vlaku pennsylvanske kompanije," pravi Hillquit.

Kakor trdi Hillquit, ima delavski odbor popolno sodno oblast v reševanju sporov med železničarji in železnicami. Nadalje je pooblaščen razsajati v zadevah glede na moede in delavske razmere. Alik prevozni akt pa ne vsebuje noben določitev, po kateri bi mogel omenjeni delavski odbor tudi uveljaviti svoje ukrepe, in najvišje zvezno sodišče je dejalo v tem osiru: "Takan ukrep se ne da uveljavljati s procesom. Njih edina odobritev je sila javnega mnenja, popolna pravičnost v zaključkih, podprtih z uradnim prestižem delavskega odbora in pa popolna objava kršitve takih ukrepov od strani te ali one stranke, zapletene v dotično zadevo."

FORDOV KLUB SKLICUJE POLITIČNO KONFERenco.

Detroit, Mich. — Ustanovitev nove narodne politične stranke s Henry Fordom na celu bo udejstvena na organizacijski konferenci Fordovih klubov, ki se bo vrnila v tem mestu dne 12., 13. in 14. decembra.

Za sklicanje politične stranke so se odločili Fordovi klubni na seji, ki se je vrnila v pondeljev zvečer. Konferenca bo, kakor pravijo voditelji tega gibanja, najbrž določila kraj in čas za konvencijo, na kateri bodo postavili kandidata svoje politične stranke.

Kronberg, ki je tajnik dearbornskega Fordovega kluba, meni, da je sedaj kakih 300 ali 400 Fordovih klubov širok Združenih držav. Konferenca se vrednele govorje do 3,000 delegatov in obiskovalcev. Konferenca se bo vrnila v auditoriju v Dearbornu, kjer je dom Henry Forda.

"Pred petimi leti so bili narodni domoljubi posvani pod orložje, da rešijo svetu demokracijo," pravi proklamacija. "In sedaj je prisel čas za drugi poziv patriotov to dežele, da rešijo demokracijo Združenim državam."

Najhitrejši vlak na svetu padel iz tira.

Pariz, 25. okt. — Najhitrejši vlak na svetu, ki povprečno vozi 72 milij na uru, je včeraj skočil iz tira v Boulognu. Lokomotiva se je prekucnila in 14 vozov je zapustilo tračnice. Nekaj londonskih potnikov je bilo lahko ranjenih.

Socialisti napredovali pri volitvah v Avstriji.

Dunaj, 25. okt. — Socialisti in krščanski socialisti so napredovali z glasovi in mandati pri volitvah za nov parlament, ki so se vrstile zadnjo nedeljo. Nekatere nacionaliste so poraženi. Volitve so bile mirne, izvzemši v Inomostu na Tirolskem, kjer je bila najdena bomba v dvorani, v kateri so zborovali socialisti. Monarhisti so obdolženi, da so zanesli bombo v dvorano.

V

V

V

V

V

V

V

USPEVANJE DELAVSKE BANKE.

New York, N. J. (Fed. Press.)

— Prva delavska banka v tem mestu, "The Amalgamated Bank of New York" je povisila svoje denarne vire med prvimi šestimi meseci svojega poslovanja z \$747,000 na \$2,514,000 in število svojih vložnikov z 800 na 5,613, kar je to povedano v nazanilu, ki ga je pravkar izdal ravnatelj.

Neprestani napredek newyorške prve kooperativne delavsko banke, ki je last Spojenih občinilnih delavcev v Ameriki, se očituje v številkah denarnih razmer v dvehmesecnih presledkih: 14. aprila je znašalo vse denarno premoženje \$747,000 z 800 vložniki; 14. junija \$1,677,000 z 3,593 vložniki; 14. avgusta \$2,210,000 z 4,762 vložniki; 14. oktobra \$2,514,000 z 5,613 vložniki. Ravnatelji tudi poročajo, da je imela banka od svojega početka sem v ruskem denarnem oddelku 38,135 strank, med katrini je bilo na tisoč občinilnih delavcev, ki so poslali ameriško dolarje svojim prijateljem in sorodnikom na vse kraje v Rusiji, Ukrayini in Sibiriji.

VAZNA 75-LETNICA.

Chicago, Ill. — Dne 24. oktobra je preteklo 75 let, odkar je prvi vikend odrinil iz Chicaga proti zapadu.

Družba, ki je poslala prvi vlak iz Chicaga proti zapadu, se je imenovala Galena and Chicago Line in iz nje se je razvila sedanja Chicago & Northwestern. Proga je bila dolga 10 milij in je držala skozi gozd do Galene. Prva lokomotiva, ki je vlekla vlak, se je imenovala "Pioneer" in je tehtala 10 ton. Danes se nahaja kot starina v Fieldovem muzeju. Prvi vlak je potegnil 24. oktobra 1848.

Topen kitajski reparji.

Peking, 25. okt. — Ceta kitajskih reparjev, ki je v Honanu napadla vikl z inozemskimi potniki, ni imela topot takega uspeha, kakor pri znancem napodu v zadnjem maju, ko je bilo ujetih 15 inozemcev, katera so potem morali odkupiti. Napad je bil izvršen v zasedi, toda vojaška straža, ki je bila na viklu, se je spustila v boj z banditi in jih odbila. Vlak je imel precej zamude.

Nemška nota reparacijski komisiji.

Pariz, 25. okt. — Stresemann je poslal nota reparacijski komisiji, v kateri prosi, naj komisija ponovno dožene koliko je Nemčija v stanju plačati in naj dovoli nemški vladi, da pojasi najnovije ukrepe glede stabiliziranja nemške valute. Nota se je dalje glasi, da Nemčija absolutno ne more nadaljevati s plačili, ki so prenehala v zadnjem januarju, radi ekonomskega in finančnega pada dežele vrednosti.

Reparacijska komisija se bo bavila z nemško noto v petek.

Dopisanica s 17,450 besedami.

Bančni blagajnik v Nimesu na Francoskem je dosegel rekord s poštno dopisnico. Na zadnjo stran dopisanice je napisal 203 vrste, ki vsebujejo 17,450 besed, torej toliko, kot bi lahko z njimi napolnili dve strani srednjega časopisa. Prejšnji rekord je dosegel M. Prout, ki je napisal na stran dopisanice 12,500 besed.

Pisava je tako mikroskopična, da nihče ni verjal, da je pisana z roko, temveč je bil vsak prepridan, da je fotografirki posnetek vedno rokopisa. Dvom pa je rešil Pasterjev zavod, kateremu je bila dopisanica poslana in je dognal z mikroskopom, da je bila dopisanica napisana s peresom.

BERLIN JE KAPITULERAL PRED BAVARCI.

(Nadaljevanje s prve strani.)

Duesseldorf, Porenje, 25. okt. — Separatisti so včeraj vzelci Crefeld, katerega so oblegali 19 ur. Mestna policija, okrog 300 moš, se je zaprisa v neko poslopje in vso noč med torkom in sredo ter do dveh popoldne odbijala separatisti, dokler ni policijem poselil zadnji strelni naboj. Trikrat so separatisti naskočili poslopje brez uspeha. Končno so se policij podali s poslojem, da izroči orožje Belgijcem. Na vsaki strani sta bila ubita dva moša in osem separativov je bilo ranjenih. Krogle je ubila tudi nekega dečka, ki je tekel po ulici. Župan Johann je vztiral do zadnjega. Njegova hči Hilda ga je prosila, naj se poda, da ne bo tekla nemška kri, toda župan je odgovoril: "Jaz sem najprej odšel na \$2500 ter še stvarčino pen-

mesta in potem še oči svojih otrok."

Kakor kaže, bo poteklo še precej krvi, predno bodo separativi resopadari vsega Porenja. Ljut odpove je na vseh straneh, toda Franci so v Belgiji — čeprav nagnajo svojo "nevratnost" — pomagajo na razne svete načine, da bo poteklo.

Največ odpora nudijo komunisti, ki so pričeli na splošno oboroževati delavce in napadati separativce. Take so komunisti, vendar izgnali separativce iz Muenchen-Gladbacha, toda pozneje so belgijske vojaške oblasti ujeli 250 obroženih komunistov ter jim povalile orožje. Velika dela separativcev so danes pripravljena za napad na Hanburn, ki je veliko komunistično središče. V Dusseldorfu je prišla vest, da prihaja sem 4000 separativcev.

Vedno prebivalcev v Porenju je katoliške vere in klerikalna ali takozvana centralistična stranka ima takoj velik vpliv. Klerikalni voditelji injavajo, da bodo zadržali nevratni.

Iz Berlina poročajo, da je Stresemannova vlada pripravljena dati Porenjanom avionom.

Berlin, 25. okt. — Velike mnogice delavcev se so snodi seče pred mestno hišo v Berlinu. Demonstracije so bile mirne, naredile pa so globok vtis. Demonstrantje, med katrini je bilo na tisoč občinilnih delavcev, ki so poslali ameriško dolarje svojim prijateljem in so rodinkom na vse kraje v Rusiji, Ukrayini in Sibiriji.

VZETNA 75-LETNICA.

Chicago, Ill. — Dne 24. oktobra je preteklo 75 let, odkar je prvi vikend odrinil iz Chicaga proti zapadu.

Družba, ki je poslala prvi vlak

iz Chicaga proti zapadu, se je imenovala Galena and Chicago Line in iz nje se je razvila sedanja Chicago & Northwestern. Proga je bila dolga 10 milij in je držala skozi gozd do Galene. Prva lokomotiva, ki je vlekla vlak, se je imenovala "Pioneer" in je tehtala 10 ton. Danes se nahaja kot starina v Fieldovem muzeju. Prvi vlak je potegnil 24. oktobra 1848.

Prvi vikend je bilo na tisoč občinilnih delavcev, ki so poslali ameriško dolarje svojim prijateljem in so rodinkom na vse kraje v Rusiji, Ukrayini in Sibiriji.

Načrti so bili načrti, da bodo

zadržali nevratni.

Boj s prirodo.

Prevel P. Miklavec.

(Dalje.)

"Ne delajte si iz mene budalo, sto bala. Nemara me postavljate na poskus!"

"Ne, zaklical sem vas vsej vaših reči. Hočem se vam izpovedati. Vi ste vzoren človek, vi mi poveste, kaj so moji grehi zaslužili, kaj imam pričakovati. Oj, jaz sem veliki grčnik — verjetno..."

Emil se je zgrozil.

"Že od rojstva sem grčil, v mladosti sem si početa usmrtil drugi dan po mojem rojstvu se je ustrelil. Mati me je odgojila. Hotel me je dati iznčuti, za duhovna, pa je trpela, trapila in napenjala se, tako tudi moje sestre in bratje — jaz nisem hotel biti duhovnik, bil sem nehvalezen. Vsa jaz je vsakdanje povračilo očrök — torej nič posebnega. Sprevajal sem bedno življenje. Bil sem krivoprisečnik — niso me vredni, krajel sem sreca in blagov — dokazov niso imeli; umoril sem marsikatero cvečo življenje — in mrtvi molče. In potem sem se nasnehal svojim žrtvam. Bil sem — kakor so rekli — v svojem času zal — a temu je že davno! Bilo je to daleč od tukaj — davno, davno —"

In obraz, mučen po bolestih, je bil priča njegovim besedam.

"Mati je hotela priti sem — in prišla smo. Tu me je čakala pokora. Videl sem devo — čarowno, jasno in temno, videl oči nedolžne in vendar tako povznačajoče!"

Jaz te oči moram, moram imeti, misil sem. Deva je molčala, ko sem povprašal za njo, mati je privolila. Jaz sem misil, da bom še blažen, srečen. — Srečen, blažen jaz, stari grčnik. Smejajta se: ha-ha!

"Ona se je pak že kratko čas izmuznila mojim očem — kot sirote je odila k bratu. Imela je brata dobrega, plemenitega.

Baš sem menil tudi editi tjačaj po njo. Pozabjal sem vse svoje grehe — vsaj jih človek, kdo ima biti srečen, tako lahko pozabi. — Misil sem se poštenega. Kar go-re sem od težnje njo ugledati. A tu me je Bog pravokrat spomenil. Čul sem vaš razgovor s prijateljem v kávarni. Vstrašil sem se,

videti vas zalega, umnega človeka — pa je vplivala v meni strast. Misil sem, da vi radosno sprejmete "dvojboj" z menoj, ali boste vasa radosno odobravali dvojboj prijatelja z menoj. Vsaj moje življenje je bilo na kocki in ono je bilo na poti vaši blaženosti. Vi ste mene, svojega neprijatelja, oborokili, vi ste se podavalni mi-ceno življenja. To je nemogoče, sem misil, ki se ne da spraviti v javnosti. Znabit je to zaobojena bojanjen. Pa sem vas še iskati na postajo in vaše edino "ne" me je prepričalo, da je to le največje jemstvo. — Vi ste midili, da se potegujete za moje življenje, a bojevali ste se proti njemu. Vi niste znali za to. To sem hitro doznel, ko sem domov prišel. Ni sem zamogel več misiliti na Hellenico, ne da bi bil videval vas v duhu pred sabo. In ko sem pomislil na vas, so stale pred mano žalostno turobne postave — žrtve mojih grehov. Zakaj? Jaz jih nisem klical! Tako rad bi jih bil odgnal! Vsaj je prezalosten lepet: namesto angelja — zlodjevje — in do brezkončnosti, kamorkoli obrnem svoj pogled — povsod le to in v vsakem trenutku! — Tu me je v sanjah oče opominjal: "Ne greši več, pojdi k meni. Jaz sem tvoj oče. Vzemi s seboj tudi mater." Bilo je to poslednje opominjanje. Na smrt sem se prestrasil strašnega očetovskega obrazu in čutil, da ne morem dosti dalje živeti. Hotel sem se podati iz sveta. Pisal sem vam — vi ste prišli, povedal sem vam — vi ste zaslišali. Izrecite sodbo nad menom! Toda brzo, brzo, sicer jo ne bom več slišal."

"Sodil nas bo Bog," reče Emil temno.

Lanijak se je premagel in čez nekaj časa nadaljeval:

"In jaz sem vborgal očeta — vzmam tudi mater s seboj. Jutri mi bo sledila. To je moj poslednji greh — poslednji — gotovo poslednji!"

Emil je hotel ven.

"Potolitite me, ako zamorete —"

"Ni ga greha, ki bi ga ne izbrisalo kesanje."

"Dosti, dosti. Vidite iz vaših oči se to gledi takoj milo... O, vam bom vedno mnogo dolžen. Dati vam kaj — za spomin!" Pa se je ogledal in premislil.

"Tu imam —"

"Pa ostani ti pri nas —"

Dolže se nasmehne in išče izgovorn.

"Saj za nadlego jih dobite gotovo brez mene dovolj —"

"Za nadlego že, toda —"

Andrej pomeškne, mati zapreti v šali z roko in odide po svojih potih, a Cilka dvigne odi z igram začudenjem:

"No!"

Andrej premisli, se obotavlja, pogleda navzgor in začišča. Topla rdečica dahne na lice prav do oči:

"Cilka ni vsaka —"

"Pa še boina po vrhu, kaj ne," se umakne dekle z zadovoljnim nasmeškom. Poklon ji prija; čeprav je koža hrupava — usta gore kakor rdeča roba — in za njimi zobje — sneg, ki se ne stali v vročini.

Andrej si načne cigareto in draži:

"Seve, gospodične hočejo gospodov —"

"Sajaste gospodične — sajastih gospodov," zavrne dekle zamoklo. Prešernost mine in le Še zavest, da ni nā tem lepem svetu prav nič drugega kakor delavčeva hči, stoji pred njo z jedkim za-smehom. Ko jo povabi Andrej s seboj na vrt, mu sledi brez ugovora in brez bojazni. Trenutno planevanjo ubočito in s strahom in s sramljivostjo ogleduje klice na sebi, ki ni bilo merjeno njej, ampak bogve kateri — in bogve katera je bila srečna in vesela, ko ga je nosila — in bogve katera je plakala, ko ga je nosila, to udrgnjeno in obledelo klice.

Andrej sede pod brajde.

"Ali boš misila kedaj name?"

Dekle se zdrzne.

"Name, tako — vsaj malo!"

Cilka ga ogleduje in se ga boji. Trta je zarsla tako gosto, da vlada pod njo prijeten mrak, a v tem mraku gorijo bratrančeve oči kakor ukle-te luči.

Dekle išče besede, a je ne najde. Medtem pa se Andrej vzpne k nji in jo objame, da jo zabolí v prshil in v vrata.

"Ti —" se hoče braniti Cilka, toda fant je kakor pijan in začaren. Spoljubi jo duši in z objemom, z očmi ki jemlje moč in pogum. Tako je u-tesnjeno z njim, da čenti Cilka, kako prehaja drgelnje njegovega telesa na njeno — in nikdar se slušeni strah ji ojekljen mod, da se izvije iz objeta.

Ragretja in vrtoglavja se opoteče v stran in šepeče nepruhomno samo:

"Ne, ne, ne —"

Sama ne ve, kaj naj pomeni ta prolnja in tudi ne premisljuje o tem. Andrej pa se zaokreže, zruka in zrnu na pregostih mestih odrezavati po-samezne liste, da bi moglo solnce lagije prodreti do grozdja.

Cilka odide v hišo. Kakor breme tidi na njej — a ne ve-kaj — in ne ve, kako bi se ga odresila Andrejeva podoba vabi, a zraven slikščepetanje ljudi, da Andrej ne izbira mnogo. Domisli se, kako blistivo pogleduje dekle inenovo in drugo dekle — seve, pri njej ni treba zadovoljnosti s ap-mimi pogledi! Kaj pa je ona?"

(Dalje prihodnjih.)

videti vas zalega, umnega človeka — pa je vplivala v meni strast. Misil sem, da vi radosno sprejmete "dvojboj" z menoj, ali boste skrbeli za njo, obljuhi-te, da jo boste storili srčno. Jaz sem to v vašem imenu obljubil. Tukaj je list!" Pa je pozvogil in podal slugi list.

Emil je hotel zabraniti.

"Vi hočete sedaj morda mojo poslednjo voljo oporekat? znabi-to je to vaš prvi greh."

V Lanijakovi glos so se združile tudi amstre bolesti. "Obljubite, obljuhite. Ona dobi pismo. Naj me ne smatra za lažnjivec, naj me blagoslovja vsaj za moj poslednji list. Naj je vsaj to moje poslednje delo — dobro."

Emil je odložil odprije odvetniške pisarne na jelen in zaglobil se v študije topographografije (narodopisne). Prehodil je po krajinu od Zemuna do Šiška, na vsakej parobrodnej postaji izstopil, povsod se učil, meril, stevil — veselila ga je lepota prirode, žalostila zapuščenost ljudstva na levem obreju. In na desnem!

Tam je nova domovina raznih podjetnikov, tam izvirnost misilj in naskan, tam velejava delavnost tega, kar so stoletja pokazila. Zlensi je na murskični breg, prebrodil večkratni potok, dal se prepeljeval čez reko in redno si copisoval z zastopniki različnih društev, tam se nahajajoči zbirali date, vstopil v stik z Slovko-ljubi bednih pokrajin, in katerih de je ljudstvo imeljevalo.

Emil, kakor da bi tega ne slišal. Grobna tišina. V tem so založnici vrata lekarne, nahajajoče se v sosedstvu, slišala se je nekaj besed in potem zopet vse vtično. O tem je misil Emil?

Prišla je Lanijakova mati. Brzo je spoznala stanje stvari. Bilo je ob osmih. "Se eno uro imam mati." In mati je padla sinu v naročje.

Emil je zapustil sobo; vsaj tudi on ni prenašal manjše muke.

Ostat je še pri pokopu. Zalosten se je vrnil domu. "Zopet si eno srečo vnišil. Že drugo. Zna-bitu tudi tretjo. Gotovo."

IV.

Te oči . . .

Emil iz početka ni vedel, kaj bode z njim. Ni zamogel niti misilj.

Oditi k Helleni! Bog obvarji! Pisati, da pride, da ne pride? — Tešak položaj. V eni minutni je proklinal svoje zmanjšje z Karolom, v drugaj, tajno misil:

"Hellenica je sedaj že njegova, vsaj mu jo je Lanijak na smrtni postelji oddal . . . Ta zakiča glasno veto, njegova častna beseda.

Zakaj? Zakaj je on dal svojo možbesedo? Poskusni, okoristiti se v sedanjem položaju, popustiti si dilemo, ki se pojasniti ne lahko, kakor tudi ne tole, zakaj?" Je li zamogel to? Bo prenesel to?

Volja in um sta se odrekla, — premagali so občutki! Pred njim je stala po trpkem boji leskeča posledica: ideja, narod. Tu je polje, na katerem je v nastalem veku želel delovati. Z radostjo je sprevidal, da je to grozno naključje prekodoli; tam je, kot je bil pred

IV.

Te oči . . .

Emil iz početka ni vedel, kaj bode z njim. Ni zamogel niti misilj.

Oditi k Helleni! Bog obvarji! Pisati, da pride, da ne pride? — Tešak položaj. V eni minutni je proklinal svoje zmanjšje z Karolom, v drugaj, tajno misil:

"Hellenica je sedaj že njegova, vsaj mu jo je Lanijak na smrtni postelji oddal . . . Ta zakiča glasno veto, njegova častna beseda.

Zakaj? Zakaj je on dal svojo možbesedo? Poskusni, okoristiti se v sedanjem položaju, popustiti si dilemo, ki se pojasniti ne lahko, kakor tudi ne tole, zakaj?" Je li zamogel to? Bo prenesel to?

Volja in um sta se odrekla, — premagali so občutki! Pred njim je stala po trpkem boji leskeča posledica: ideja, narod. Tu je polje, na katerem je v nastalem veku želel delovati. Z radostjo je sprevidal, da je to grozno naključje prekodoli; tam je, kot je bil pred

listom Lanijakovim. Pa je predstopilo pred njega spet prvo vprašanje: kje živet? Zgoraj — dol! O tem je premislil že pred listom Lanijakovim, trba je prehoditi spodaj. To je bil njegov prvi korak. Tu je se on rodil, tu živi živi malo vejica njegovega nareda — naj to ne bo povsem zapuščeno! Vsaj je pojde draga to dobro. Dobro! In drugi! Tu se je vzbudila v njem druga misel: kolonizirati Slovake na Posavski breg.

Emil je hotel zabraniti.

"Vi hočete sedaj morda mojo poslednjo voljo oporekat? znabitu je to vaš prvi greh."

V Lanijakovi glos so se združile tudi amstre bolesti. "Obljubite, obljuhite. Ona dobi pismo. Naj me ne smatra za lažnjivec, naj me blagoslovja vsaj za moj poslednji list. Naj je vsaj to moje poslednje delo — dobro."

Emil je odložil odprije odvetniške pisarne na jelen in zaglobil se v študije topographografije (narodopisne).

Tam je nova domovina raznih podjetnikov, tam izvirnost misilj in naskan, tam velejava delavnost tega, kar so stoletja pokazila. Zlensi je na murskični breg, prebrodil večkratni potok, dal se prepeljeval čez reko in redno si copisoval z zastopniki različnih društev, tam se nahajajoči zbirali date, vstopil v stik z Slovko-ljubi bednih pokrajin, in katerih de je ljudstvo imeljevalo.

Emil, kakor da bi tega ne slišal. Grobna tišina. V tem so založnici vrata lekarne, nahajajoče se v sosedstvu, slišala se je nekaj besed in potem zopet vse vtično. O tem je misil Emil?

Prišla je Lanijakova mati. Brzo je spoznala stanje stvari. Bilo je ob osmih. "Se eno uro imam mati." In mati je padla sinu v naročje.

Emil je zapustil sobo; vsaj tudi on ni prenašal manjše muke.

Ostat je še pri pokopu. Zalosten se je vrnil domu. "Zopet si eno srečo vnišil. Že drugo. Zna-bitu tudi tretjo. Gotovo."

dar se je čutil biti blažen. Um in volja sta pridobivala srečo in moči: mnogi je občudovali potrebo in temeljnost njegovih misilj, njegovo pravo navdušje. In on! On je smatrал to za prirojeno.

Čez četr leta se je vrnil. Bila je se poznata jesen, kaj bi naj se dejal iskal v teh čudnih pokrajini. Bil je nov človek.

Janko ga je nestripljivo čakal.

"Dobrodošel mi moj brat, dobrodošel! Mučno teško som te že čakal. Že celi kup pišem je, in te-be kakor bi več ne bilo!"

(Dalje prihodnjih.)

Povest "Jimmie Higgins" je zelo dobre ameriškega proletariata ob času velike vojne. Dobil se pri Knjigarni matice E. H. P. J.

POZOR ROJAKINJE!

Vdovec, star 42 let, z tremi otroci v starosti od 10 do 17 let. Starščki sin hodi na delo. Isčem služkinjo v starosti 30 do 45 let, na demotačih hišnih dela. Izvetsa ni tudi vdova z enim ali dvema otrokom. Glasite se pri meni